

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita B. Francisci Salesii, Episcopi Et Principis Gebennensivm Meritissimi

Maupas du Tour, Henri Chauchon de

Coloniæ Ubiorum, 1663

Cap. IV. In pervigilio Corporis Christi, noctu insigni favore dignatur illum
Deus: quid inde sit consecutum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42882

80 VITÆ B. FRANCISCI SALESII
ctare, ut nos his locis pellant: verum longissimè
absunt ab eo quod sequuntur: dum in eorū insti-
tutione versari minùs licebit, pteces ad Deum eo-
rū causâ fundemus, hortabimur, arguemus quante
maximâ poterimus assiduitate, patientiâ, zelo: ut
que intelligat inimicus, quò magis adimere nobis
animos parat, hòc nos esse firmiores; quàm poteri-
mus celerrimè, perficiemus ut sacrosanctum Mil-
sæ sacrificium istis locis peragatur, remque uoan-
omnium maximè salutarem constabiliemus. O-
mnino ita est, ut halcyon illa nidificare dicitur in
mediis pelagi fluctibus, sic vir Christianâ fortitu-
dine præditus immotâ animi tranquillitate ærum-
nis & tribulationibus quatitur: ac præclarè à Se-
neca dictum, (m) *Ut grando tectis incussa. sine ullo ha-
bitatoris incommodo crepitat ac solvitur, sic quæcunq;
tandem molesta acerbâque accidant sapienti, ni-
hil tamen labefactari ejus constantiam.*

(m) Epist. 45.

C A P U T I V.

*In pervigilio Corporis Christi, noctu in-
signi favore dignatur illum Deus:
quid inde sit consecutum.*

UT qui missionem sanguinis copiosam impu-
ferunt, eorum corporis habitudo plenior
deprehenditur; sic qui ardua æquo animo tol-
rant, declatant utique, copiosâ & ubere gratiâ
tere mētem suam. Id adeò in Francisco cernere
cuit: idcirco enim tam lenè, tamque pacatè in-
guis inodis exagitari se se patiebatur, quòd D-

plenus erat. Et verò non solum generosum illum suum militem tegebat, ut vidimus, optimus Dominus, sed etiam identidem dexteram suam illum amplebatur, & exquisitissimis quibusque delitiis demulcebat. Id adeò fecit copiosè nocte illà, quæ festum Corporis sui anteibat: quo tempore tam uberem eandem, tamque vehementem ejus menti suavitatem infudit; ut cum tantam vim ferre non posset, humi procumbens exclamaverit, *Parcius Domine, parcius: recede à me: non enim ultra par sum istius tuæ suavitatis ferendo ponderi.* Et magnum quiddam in ejus animo perfectum fuisse, animadvertit postridie: nam & in Altari quamdiu Sacrum fecit, & in suggesto, unde mox verba fecit ad populum, tam incensus apparuit, ut Seraphim diceret, humanis oculis spectabilem præbentem se se: testanturque; qui interfuerunt, ejus vultum reluxisse; argumenta autem tam lacertosa allata ab eo fuisse, ut Christum Jesum re ipsam in sacra Eucharistia extare comprobaret, ut dubitationem omnem de contrario, ex audientium mentibus absterferent. Confluebant itaque vicini populi ad audiendum eum: crederes illius tum voces, tum scripta similia esse voluctum earum Hyrcanarum, (a) quæ pro facibus esse dicuntur, iis qui nocturno tempore iter faciunt; utque memoravit S. Augustinus, (b) *Quomodo Rebecca nec in aures habere potuit, nec armillas in manibus, nisi Isaac per servum suum transmitteret; ita et Ecclesiam nec verba divina in auribus, nec opera sancta habere potuisse in manibus, nisi hæc illi Christus per suam gratiam, & per suos Apostolos contulisset: sic Antua-*

F

tes

(a) Solin. cap. 21. (b) serm. 75. de temp.

resistis donis cœlestibus caruissent, nisi ad eos
 beatus thesauros illos gratiæ detulisset. Ergo cū
 ad extremam infelicitatem eos redegisset vel igni
 ratio capitum fidei ad salutem necessariorum, &
 morum depravatio; Franciscus verba vitæ attulit
 unā cum documentis virtutum talium, ut vix
 quidquam reperire esset eo tempore: quò depa-
 ratios animarum destitutæ plebis rationes era-
 hōc magis beati Viri zelus astuat: amorque Do-
 qui tanquam mens erat factorum illius, consili-
 rūque omnium, opinione magis incalescit
 beato excessu, quo sacrum Jesu Christi corpus
 collo aptum in argentea theca clam circumferret
 ad ægrotos, quò si res ferret, eos cœlesti illo vi-
 co communiret, in adorando illo salutis nostræ
 gnore, animo & cogitatione defixus totus, nisi
 aliud animo volutat, nisi tam munificam Domini
 Jesu beneficentiam in hominum genus.

Omnino æstimare difficile est, quis sensus Fran-
 cisci eo tempore esset, qui motus animi, quæ
 spiria, qui impetus candidissimi illius pectoris,
 um absconditum versus, quem tam propè ab-
 intelligebat: ac vicissim, qui torrentes gratiarum
 quæ flammæ, quæ quantaque sua vitas, ex eo vo-
 ptatis fonte manans, pectus idem Francisci ob-
 tet: neque enim continere se poterat benignus
 mus Dominus, quin gratissimos sibi esse testaretur
 ardores illos caritatis, quâ electorum causâ certum
 capitis discrimen adire non dubitabat Vir beatus
 Confessus quidem ipse est, tunc ante omnia
 verlatum menti suæ esse Davidicum illud; (c)

(c) Psal. 109.

minare nunc, Domine, *dominare in medio inimicorum*
istorum: neque jucundissimam illam occupationem
 mentis interrompebat, nisi dum eundem erat ad
 agrotos: tunc enim oblitus sui, id agebat maximè,
 ut in eorum animis ingeneraret sensum ingentem
 & pietatis & fiducia: reputare eos secum jubens,
 à scientissimo illo Medico, qui in sacra Euchari-
 stia lateret, hominum criminibus facinoribus,
 que confectam theriacen salutarem imprimis,
 quam, quocumque demum pergat, circumferat
 semper secum, offeratque mentibus mortalium
 languidis, & ex misera peccati contagione e-
 nervatis. Admonebat, Domini Dei benignam
 misericordiam tanquam balsamum esse, quod
 ad intima usque penetralia se se insinuet, mem-
 tem comparans ad robustam fidem, spem fir-
 mam, pœnitentiam sinceram, cum intimo do-
 lore de offenso Deo conjunctam. Hæc verò
 tantum animi & alacritatis afferebant audienti-
 bus, ut illico ad mirabilem quendam timorem Dei
 exardescerent, nec suavem minùs, quàm effica-
 cem: ita quem ne velatum quidem intuebantur,
 in eum ferebantur totis medullis cordium, & to-
 tis præcordiorum affectibus.

Sed cùm nec sic quidem sibi satisfaceret Vir A-
 postolicus; præter panem illum qui de cœlo de-
 scendit, subministrabat etiam filiis in Christo suis,
 quos recens Domino suo pepererat, unde corpus
 aleretur, de tenui suo demenso detrahens aliquan-
 tum, quod ipsis largiretur: quasi addere aliquid
 vellet, hîc quidem, ad caritatem S. Pauli, qui sic
 Evangelium prædicabat, ut *habens alimenta, & qui-*

84 VITÆ B. FRANCISCI SALESII
bus tegetur, his contentus esset; (d) Franciscus autem
tanti Magistri discipulus, non modò nihil ab iis
cipit, quibus verbum Dei prædicat, sed etiam
mentorum partem aliquam in eos distribuit, in
pume gestati consulens: neque metuit ne sua se-
ritas privet rebus necessariis, sed potius in deli-
tum loco ponit, facultatem sibi offerri imitari
paupertatem Domini sui, repræsentandique in
ipso illud Canticorum, ex persona Sponsi; (e)
*dederit homo omnem substantiam pro dilectione, quæ
hil despiciet eam.* Videlicet, præclarè secum ag-
istimabat, cui tam sanctâ de causâ daretur ad-
nuriâ redigi, ad eumque statum, in quo pa-
Deum fiducia & rerum necessarium destitu-
ne, aptè posset dicere, *Panem nostrum quotidie
da nobis hodie.*

(d) I. Timoth. 6. (e) Cant. 7.

CAPUT V.

*Multos ad orthodoxam fidem reducit
eosdem magno labore instituit.*

VIDERE mihi videor in beato Viro ren-
tem historiam Apostolicam, antiquâ
las victorias feliciter ex iis reportatas, quæ
Evangelicæ disciplinæ cervicibus subjecerunt.
animo quippe suo reputans vir Apostolicus
tionem illam Christi Jesu ad S. Petrum, (a)
diligis me? pasce oves meas; tantundem sibi præ-
dictum putavit. Eaque interior persuasio
in Francisci pectore motus effecit, ut ex eo
mento, in animarum conversionem incub-

(a) Ioan. 21.